

Ward Mária Hét 2025

Ward Mária - A remény zarándoka

Témák és közreműködők

Bevezető:

- Lissy Chenathuparambil CJ nővér Indiából
- Violet Mwikali Mtongwe IBVM nővér Kenyából
- Theresiah Kamaa Muoti IBVM nővér Kenyából származik, Tanzániában él

1. nap: Ward Mária – A Remény Zarándoka

- Gill Goulding CJ nővér, aki Angliából származik, Kanadában él
- Mabel Rudum IBVM nővér Indiából

2. nap: Ward Mária - Az utat keresve

- Mary Carton IBVM nővér az USA-ból
- Karuna Shrestha CJ nővér Nepálból

3. nap: Ward Mária - Egy utazás kezdete

- Maria Kalonga CJ nővér, aki Zimbabwéből származik, Mozambikban él
- Rosalina Belo IBVM nővér, aki Kelet-Timorból származik, a Fülöp-szigeteken él

4. nap: Ward Mária - Zarándoklaton másokkal

- Elena Cimpoeșu CJ nővér LEP/Romániából
- Genevieve Maigrot IBVM nővér Mauritiusról

5. nap: Ward Mária - A zarándoklat során kapott kegyelmek

- Sarah Rudolph IBVM nővér Kanadából
- Sabine Adam CJ nővér a MEP-ből/Németországból

6. nap: Ward Mária - Út a szentté avatásig

- Elizabeth Cotter IBVM nővér Írországból
- Agnesa Jenčíková CJ nővér Szlovákiából

7. nap: A remény zarándokai a 21. században

- Delmence Prevost Dél-Afrikából
- Esther Finis Németországból: mindketten Ward Mária társnői

8. nap: Zarándoklat az egygyé válás felé

- Veronica Fuhrmann CJ nővér
- Carmel Swords IBVM nővér: mindketten Rómában élnek

Susan Daily IBVM művészi alkotásaival

Bevezetés

Egy olyan világban, amelyet gyakran beárnyékol a bizonytalanság és a vizály, Ward Mária állhatatos története a remény és a kitartás jelzőfénye. Mély csodálattal és tisztelettel mutatjuk be „Ward Mária: A Remény Zarándoka” címmel a nyolcnapos elmélkedéssorozatot, amely nemcsak alapítónk, tiszteletreméltó Ward Mária útját idézi fel, de egyben összeköt Ferenc pápa jubileumi évének témájával: A Remény Zarándokai.

Élete zarándokút volt, amelyet megingathatatlan hit, rendíthetetlen bátorság és rendületlen elkötelezettség jellemzett, hogy helyreállítsa Mennyei Atyánk országát, a béke, szeretet, igazságosság és megbékélés hazáját. Ahogy elmélyedünk az ő történetében, eszünkbe jut a zarándoklat lényege - egy utazás, amely nem csupán fizikai mozgás, hanem mély lelki és személyes átalakulás

Ferenc pápa a Jubileumi Évre szóló felhívásában arra hív minket, hogy legyünk a remény zarándokai. Arra hív minket, hogy legyünk a remény tanúi közösségeinkben, és tegyünk konkrét lépéseket a szeretet és az együttérzés terjesztésére. Ez a tevékeny remény magában foglalja a körülöttünk lévő világgal való foglalkozást, a rászoruló megsegítését, a béke mellett való kiállást, valamint az igazságosabb és gondoskodóbb társadalomért való munkát. Ez felhívás arra, hogy a reményt a kedvesség és a szolidaritás kézzelfogható cselekedeteivé alakítsuk át, valódi változást hozva mások életében. Így hangsúlyozza a tevékeny és dinamikus remény szükségességét. Ward Mária életének minden területén példát mutat erre az elhívásra.

Zarándokútja nem volt megpróbáltatásoktól mentes. Bebörtönzéssel, gyanakvással és azok könyörtelen ellenállásával kellett szembenéznie, akik félték az általa képviselt változástól. Reménye azonban soha nem lankadt. A közvetlen nehézségeken túlra látott, és egy olyan jövőt képzelt el, ahol a nők teljes mértékben és érdemben hozzájárulhatnak a társadalomhoz. Ward Mária útja Ferenc pápa üzenetének lényegét tükrözi. Az ő élete arra tanít bennünket, hogy a remény nem passzív; ez egy aktív erő, amely képessé tesz bennünket arra, hogy bátrak, szilárdak és elkötelezettek legyünk Alapítónk víziójának megvalósítása iránt. Története arra bátorít bennünket, hogy reménykedve nézzünk szembe saját kihívásainkkal, és fáradhatatlanul dolgozzunk egy emberibb és békésebb világ építésén.

Ward Mária életéről elmélkedve arra kapunk meghívást, hogy elfogadjuk saját szerepünket a Remény Zarándokaként. Ez azt jelenti, hogy reményeinket konkrét tettekre kell váltanunk, szolidaritást kell vállalnunk a perifériára szorítottakkal, és olyan környezetet kell teremtenünk közösségeinkben és küldetésünk helyszínein, ahol az egyéni különbségeket elfogadják, értékelik és felkarolják. Ez felhívás a kitartásra a megpróbáltatásokkal szemben, a folyamatos személyes és lelki fejlődésre, valamint a szeretetben és kölcsönös támogatásban gyökerező közösségek létrehozására.

Miközben lelki utazásra indulunk a „Ward Mária: A Remény Zarándoka” lapjain, merítsünk inspirációt megingathatatlan hitéből és rendíthetetlen szelleméből. Hadd emlékeztessen minket az ő története arra, hogy minden egyes lépésünk, bármilyen kihívást jelentsen is, része egy nagyobb zarándoklatnak a remény és a személyes átalakulás felé, amely lehetővé teszi számunkra, hogy Krisztus társai legyünk az Ő küldetésében, hogy szolgálataink révén megalapítsuk Isten országát, a békesség, a szeretet, a igazságosság és a kiengesztelődés hazáját. Legyen mindannyiunknak lehetősége, hogy a magunk egyedi módján hozzájáruljunk a remény örökségéhez, amely megtestesíti Ward Mária örök példáját.

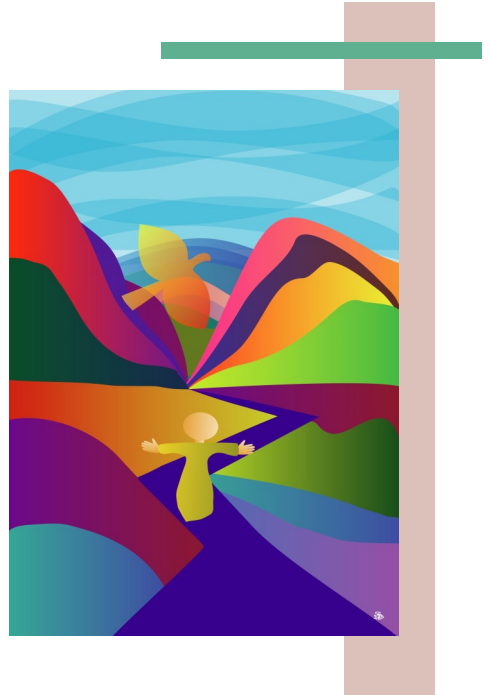
Arra hívunk benneteket, hogy imádkozzatok minden egyes nap gondolataival, és osszátok meg Padletünkön keresztül, hogy mi az, ami titeket a leginkább megszólított! Kattints az alábbi linkre, vagy használd a QR-kódot, és csatlakozz a beszélgetésünkhöz, ahol írhatasz, és/vagy képeket és/vagy videókat tölthetsz fel. Reméljük, hogy ez egy egyszerű módja lesz annak, hogy kapcsolatba lépjünk egymással és jobban megismerjük egymást...

<https://padlet.com/mcloughlinrachel/mary-ward-week-2025-yercv9hmeh69q1np>

A zarándoklat minden vallási hagyományban fontos szerepet játszik. A zarándok olyan személy, aki lelki útra kel. Milyen csodálatos inspirációs forrásra támaszkodhatunk alapítónk, Ward Mária személyében, aki a remény zarándokának igazi megtestesítője! A benne munkálkodó Szentlélek egyszerre volt erőteljes és szelíd, lehetővé téve a reményt és a türelmet. Attól kezdve, hogy felismerte a szerzetesi életre való meghívását, állhatatos maradt a családi ellenállással szemben, bár azt még nem tudta, hogy ez a hívás hová vezeti őt. Úgy indult el zarándokútjára, hogy csak annyit tudott: a szerzetesi hivatását követve el kell hagynia családját, barátait és szülőföldjét. Mint egy korabeli vándor, bízott az őt elhívó Istenben, és csak Isten akaratát kívánta. Ezért vált zarándokká.

Évekig tartó türelmes, megfontolt zarándokútja elvezette őt a szemlélődő klarissza élettől való megelégedettségétől, amelyre szíve vágyott, annak megértéséhez, hogy Isten dicsősége arra hívja, hogy a nők apostoli életének új útját kezdje meg, amely ugyanebben a szemlélődő szellemben gyökerezik. Az üldöztetés jellemezte Mária életének kezdeti szakaszát Angliában, és nagymamája példája megmutatta neki, hogy a hitükben erős nők miként tudnak szembeszállni a társadalom elfogadott normáival. Meg volt győződve arról, hogy a nők „nagy dolgokat tehetnek” mind az egyház életében, mind a legkiszolgáltatottabbak felé irányuló tevékenységben, különösen az oktatás által. Szüksége volt egy felszabadító keretre, és Mária ezt a jezsuita rendalkotmányban találta meg. Valóban, ennek a születőben lévő intézetnek

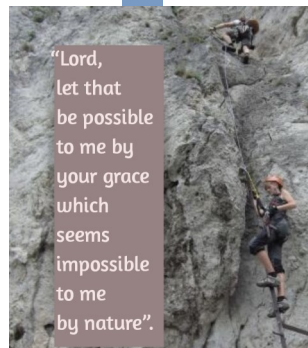
a legkorábbi éveitől kezdve Ward Mária elkezdte a tagokat Szent Ignác Lelkigyakorlatai szerint képezni, és tekintélyét a születő közösség szelíd szolgálatára használni. Arra kérte a tagokat, hogy „semmivel ne elégedjenek meg, ami kevesebb Istennél”, és arra buzdította őket, hogy a közösségi kapcsolatokban „olyan udvariasak legyünk egymással, mintha idegenek lennénk, de ugyanakkor olyan szelídek és kedvesek, mint amilyenek legbensőbb barátainkkal szoktunk lenni”.

Sok mérföldet gyalogolt Rómába, hogy a Szentatya és a bíborosok elé tárja új Intézetének tervét. Az Úrtól kapott megvilágosításokba vetett nyugodt bizalma és a Léleknek az életében látható gyümölcsei miatt a hierarchia nem tagadhatta személyes szentségét, bár a javasolt Intézetet nem engedélyezték. Mária ennek ellenére soha nem vesztette el a reményt abban, hogy hiteles az az út, amelyre Isten hívta őt.

Még az Intézet 1631-es megszüntetése és a pápai bulla elítélő szavai ellenére sem adta fel a reményt, hogy Isten megvalósítja azt, amit megismertetett vele. Lángoló buzgalma, hogy Isten akaratát teljesítse, egyre hevesebben égett.

A valódi anyagi szegénység ellenére az első társak között az öröm és a szeretet, nem pedig a félelem szelleme volt tapasztalható. Mária valóban a vidámság fontosságáról beszélt, mint az Intézethez csatlakozók egyik legfontosabb tulajdonságáról. A szabadság, az igazságosság és az őszinteség jellemezte az ő életét, ahogyan a miénket is.

“Lord,
let that
be possible
to me by
your grace
which
seems
impossible
to me
by nature”.

A Ward Mária-hét kezdetén két kérdés segíthet bennünket:

Hol meríthetek az ő életének gazdag forrásaiból a saját életem számára ebben az időben?

Milyen erényekre van szükségem ma, amelyeket a remény zarándokaként tőle megtanulhatok?

2. nap

január 24.

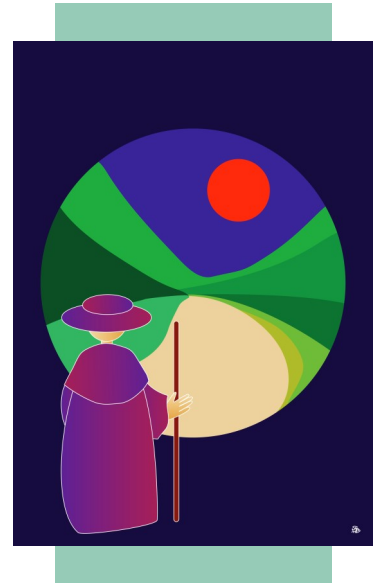
Ward Mária - Az utat keresve

Ward Mária kora gyermekkorától kezdve mélyen szerette Istent. Álmai egyre csak nőttek, és ezzel együtt a kérdések is, hogy hogyan tovább. Arra törekedett, hogy valami nagyszerűt tegyen Istenért. Máriát a jezsuiták/papok inspirálták, akik bátran szolgálták a katolikusokat Angliában, és hozzájuk hasonlóan részt akart venni Krisztus folyamatos megváltó munkájában (CN. VII.1). De melyik utat válassza Legmegfelelőbbnek a szerzetesi élet tűnt, hogy "Isten nagyobb dicsőségére az Egyház szolgálatában -- a nők számára -- a lelkek javát minden lehetséges eszközzel előmozdítsa" (5. levél: Nymphenburgi gyűjtemény, vö. Henriette Peters 349. o.).

A kolostorba zárkózó élő nővér élete azonban nem illeszkedett az elképzeléseihez. Úgy érezte, meghívást kapott arra, hogy azok között dolgozzon, akiknek gondoskodásra vagy oktatásra van szükségük a hit és az élet terén. A kérdés az volt, hogyan érje el ezt - egyedül vagy másokkal együtt tegye? Úgy döntött, hogy hasonlóan gondolkodó társnőkkel fog együtt dolgozni. A következő kérdés az volt, hogy hol kezdje: a kontinens biztonságosabbnak tűnt. Kanyargós útja, amely gyermekkorában kezdődött, végre formát öltött. Mégis sok döntés állt előtte. Biztosítékokra volt szüksége. Tudta, hogy az álma valósággá válik, és remélte, hogy ez még az ő életében megtörténik.

Ferenc pápa a „Spes Non Confundit”-ban azt írja: „A remény a szeretetből születik, és a szereteten alapul, amely Jézus átszúrt Szívéből ered a kereszten”. Az Úrral való bensőséges kapcsolat megnyitja számunkra a remény ajtaját, ahogyan azt Ward Mária megtapasztalta hosszú, fáradtságos, számos ellenállással, félreértéssel és elutasítással teli útján. Az Úrral való bensőséges kapcsolata volt a remény forrása.

A Mt 11:28-ban olvassuk:

„Jöjjetek hozzám”. Ha egyszer elfogadjuk a hívást, hogy menjünk Őhöz, akkor Ő új utat nyit előttünk. Ha mélyen és figyelmesen hallgatjuk az Ő hangját az élet hétköznapi dolgaiban, akkor felismerjük és felfedezzük azt, amit kerestünk. Ward Mária megtapasztalta ezt a Vele való mély egyesülést, és azt mondja: „Nagyon tisztán láttam, hogy bemegy a szívembe, és apránként elrejtőzik... Megragadta a szívemet”. Arra vagyunk hivatottak, hogy ebben a sajátos kegyelemben éljünk, mint Ward Mária. Az ő tapasztalata, hogy Isten a kezében tartja a szívét, bennünk is visszhangra talál, arra intve minket, hogy merüljünk el Isten szeretetében, és

keressük az Ő akaratát, miközben haladunk előre az „Eggyé válás” útján. Arra buzdít bennünket, hogy figyeljünk az idők jeleire, hogy felismerjük a világunkban jelen lévő mérhetetlen jószágot, a hatalmas békevágyat, az élet iránti lelkesedés szükségességét... Arra vagyunk hivatottak, hogy „EGGYÉ VÁLÁSUNK” ÁLTAL a **remény kézzelfogható jelei** legyünk azok számára, akik bármilyen nehézséget tapasztalnak, és a világ számára, ahol a széttöredezettség a természetes.

Ward Mária folyamatosan kapcsolatban volt belső megmozdulásaival, és a megkülönböztetés szellemében növekedett, finomította megértését, és őszintén kereste Isten akaratát. Az Úr vezet minket... A megkülönböztetésben találjunk bizonyosságot, buzgóságot és bőséges reményt.

Elmélkedésre szolgáló kérdések:

Mennyire követem az ő eljárás módját?

Milyen kérdéseim vannak az előttem álló út felismeréséhez?

Hogyan készítem fel szívemet és energiáimat arra, hogy felismerjem azt az utat, amelyet Isten kíván?

3. nap

január 25.

Ward Mária - Az utazás kezdete

Minden új kezdethez nyitottságra, elszántságra, bátorságra, alázatra, szeretetre, eltökéltségre, türelmes kitartásra és mindenekelőtt Istenbe vetett bizalomra és az Istennel való állandó imakapcsolatra van szükség. Ward Mária mindezekkel rendelkezett, és karizmája az „Igaz Lélek”-ben gyökerezett: szabadság, igazságosság és őszinteség. Teljes mértékben meg volt győződve arról, hogy elhívása „valami másra” csak Istentől eredhet. Ezért türelmesen kivárta az Ő idejét, és nem akarta megelőzni Mozambikban hasonló élményben van részünk kicsiben, hiszen egy új misszióban vagyunk - új ország, új nyelv, új kultúra, újfajta ételek stb. Olyan ez, mint amikor egy magot kemény talajba ültetnek,

amelyből ki kell törnie, hogy napfényt és friss levegőt kapjon, mint bármely más növény. Ward Mária is mindent megtett azért, hogy felismerje elhívását, és hű maradjon hozzá. Mi Mozambikban mindent megteszünk azért, hogy új vállalkozásunk minden kihívás ellenére gyümölcsöző és életképes legyen. Bízunk abban, hogy az Úr valóra váltja Ward Mária álmát, miszerint „a nők az eljövendő időkben sokat fognak tenni”, a hitoktatás, az oktatás és a szegényekhez és rászorulókhöz eljutó egészségügyi szolgálat révén. Szeretnénk megélni a sírkövén olvasható feliratot: „szeretni a szegényeket... velük élni [és] meghalni és feltámadni”. (Maria Kalonga)

Kilencfős családba születtem - hét nővér és egy fivér -, és erős hitben, szeretetben és szabadságban nőttem fel egy Quelicai nevű kis faluban, Kelet-Timorban, Baucau körzetében. A gyermekkorom óta eltelt évek csendes szenvedélyt oltottak belém az olyan értékek iránt, mint a szeretet, a hit és a szabadság. Huszonnégyszeres koromban szüleim beleegyezésével beléptem a kandidátusba.

Azóta is Ward Mária egyik mondása inspirál: „Szolgálj Istent nagy szeretettel és a lélek szabadságával”. Mélyen megéreztem, hogy ez Isten drága ajándéka, és hogy Ward Mária csodálatos kincse a mai világban is meglevenedhet és meg is valósul abban, amit a nők ebben a korban tehetnek.

Ezt a képet, amely Ward Máriát timori kalapban ábrázolja, én rajzoltam, és ez emlékeztet engem az ő látomására. Rámutat az energiájára, szabadságára, útjára, hűségére és elkötelezettségére, amelyek teremtő energiához és teljességhez vezetnek.

Szerzetesi utam kezdetétől fogva mélyen inspirált a szabadság alapvető értéke. Ward Máriát a szabadság lényegének megértése közelebbi kapcsolatba vonzotta Istennel, és lehetővé tette számára, hogy bízjon társaiban – kortársaiban és az eljövendőben. Új utam azt az elkötelezettséget jelenti, hogy folytassam az ő örökségét, és nyomot hagyjak a világban, ahogyan azt Ward Mária is tette. Nagyon büszke vagyok arra, hogy a szabadságnak ez a szelleme Ward Mária nővérein keresztül eljutott hazámba. Nagylelkűen osztjuk meg másokkal azt az áldást, amelyet zárandokutunkon kaptunk. (Rosalina Belo)

Imádkozzunk Ward Máriával együtt a belső szabadság kegyelméért, hogy mindent Istenre bízassunk. Ámen!

Elmélkedésre szolgáló kérdések:

Mennyire vagyok nyitott arra, hogy új küldetéseket vagy utakat merjek vállalni és felfedezni azért, hogy válaszoljak Isten hívására és beteljesítsem az Ő akaratát? Igazán szabad vagyok-e arra, hogy meggyőződéssel és nagylelkűséggel építsem Isten országát: a szeretet, béke, szabadság és igazságosság hazáját?

4. nap

január 26.

Ward Mária - Zarándoklaton másokkal

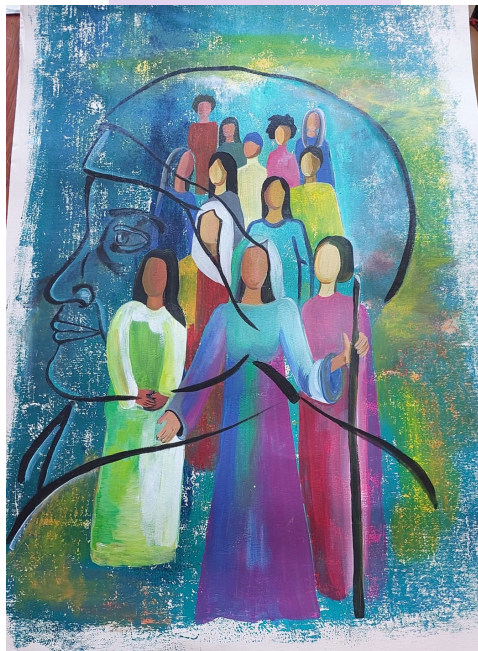
Szent úton járunk - Ward Mária kívánsága, „bárcsak mindenki itt lenne”, hamarosan valósággá válik. Mindannyiunknak fontos szerepe van abban, hogy az ő álma valóra váljon. Most éppen arra hív bennünket, hogy megnyíljunk mások felé. Szívünk megtanulja, hogy figyelmesebben meghallgassuk egymást, miközben az egységre törekszünk.

Meggyőződésünk, hogy egyesülésünk erősíteni fogja az egész Ward Mária-család identitását és egységét. Mindkét ág, a CJ és az IBVM, kialakította a maga sajátosságait. Mindkettőt ugyanaz a Szentlélek vezeti. Itt az

ideje, hogy értékeljük azt, amit a másik ág létrehozott. Megismerjük a többi Ward Mária nővért és az ő kultúrájukat. Azzal, hogy nyitottak és tisztelettudóak vagyunk, közelebb kerülünk egymáshoz.

Egyesülésünk nemcsak a nővérekre van hatással, hanem a sok világi munkatársra is, akik szintén társaink az úton. Ők alig várják, hogy gazdagodjanak a kiterjedtebb nemzetközi jelenlétünk által. Együtt zarándokolunk a küldetésért oly sok különböző helyen. Ahogy szívünkben növekszünk, úgy tudunk együtt mélyebben figyelni a világra. Egy testként az egész emberiséget kölcsönösséggel és méltányossággal akarjuk befogadni, miközben ápoljuk bolygónk szépségét.

Sokan kényszerülnek arra, hogy nekiinduljanak az ismeretlenek. A bizonytalanság, a magány, a szomorúság és a gyökértelenség utat talál a szívükbe. Ők is vágnak társra. Mint Ward Mária és baráti csoportja, akik figyeltek koruk szükségleteire, mi is arra vagyunk hivatottak, hogy a szinodusi úton járva közösen adjunk választ a mai világ szükségleteire.

Elmélkedésre szolgáló kérdések:

Hogyan tudunk jobban odafigyelni egymásra és a világ valóságára ahhoz, hogy mind egymásban, mind a valóságban találkozhassunk Jézussal?

5. nap

január 27.

Ward Mária - A zarándoklat során kapott kegyelmek

Ward Mária zarándoklatának alapja az a hívás volt, amelyet 1611-ben kapott az Úrtól: Vedd a Társaságét. Ez a hívás egy ellentmondáshoz kapcsolódott: a generális ezt soha nem fogja megengedni. Menj el hozzá. Ettől kezdve kizárólag annak a célnak szentelte magát, hogy a gyakorlatban is megvalósítsa azt, amire hivatást érzett. Az, hogy ez a zarándoklat fáradságos lesz, már magában a küldetésben benne volt. Így nem volt oka panaszkodni az út során tapasztalt nehéz körülmények miatt. Rossz egészségi állapota sem volt ok arra, hogy visszautasítsa ezt a hívást. Ezeket a nehézségeket csak úgy tudta kezelni, hogy komolyan vette Jézust, mint társát, és megosztotta vele minden (rossz) tapasztalatát.

A legsötétebb 1625-ös évben négy különleges kegyelemben részesült, amelyeket mind megtalálunk a Festett Életrajzban (FÉ). E kegyelmek egyike sem javított külsőleg helyzetén. És mégis, ezekkel a kegyelmekkel minden megváltozott. Lelki eszközöket kapott, hogy új módon nézzen szembe a nehézségekkel. Így a rágalmak és üldöztetés idején megóvták a keserűségtől, a kétségbeeséstől vagy a bosszú gondolatától.

- FÉ 38: Az egyetlen fontos dolog az életben az Istenhez való szabad és nyitott út.
- FÉ 39: A szenvedések építő jellegűvé tételének módja, ha szeretettel fogadjuk őket.
- FÉ 40: Ő mint személy nem fontos, semmi, de Istenben minden megtalálható.
- FÉ 41: Az ellenségnek megbocsátani örömet és szabadságot ad, ami az ellenséget barátta változtatja.

Az a kegyelem, amely a legmélyebben saját zarándoklatomhoz az Intézetben, az a tudat, hogy az Intézet ereje „nem a gazdagságtól, a méltóságtól vagy a fejedelmek kegyétől függ”, hanem abból, hogy „nyitott és szabad utunk van a mindenható Istenhez”, aki eláraszt bennünket szeretettel, erővel és belátással, és védelmet ad nekünk az úton (FÉ 38). Ez a kegyelem vigaszt nyújt számomra, miközben a kanadai régióban utazom, és különösen, amikor együtt haladunk az Egy Intézetté válás zarándokútján.

2023 decemberében tettem örökfogadalmat a kanadai régióban. Ez egy tökéletes örömnép volt, és a szerzetesi hivatásom megerősítése az IBVM-ben. Ez egyben elköteleződés volt amelle, hogy a változás, felfordulás, bizonytalanság és veszteség jelenlegi valóságában élünk, miközben azon az úton haladunk, hogy lezárjuk, ami Kanadában volt, és a remény és bizalom szellemében helyet adjunk annak, ami van és ami lesz. Vigaszt nyújt a tudat, hogy a valóságban nem a történelmi struktúrák alkotják az Intézetet, hanem a „nyitott és szabad utunk” Istenhez - vagyis az én és mások Istennel való kapcsolata, valamint a belátás és a Szentlélek iránti nyitottságban való elkötelezettségünk - adja az Intézet életerejét és küldetését. Ward Máriához hasonlóan mindannyian arra vagyunk hivatottak, hogy a saját valóságunkban élünk, teljesen és maradéktalanul, nyitottan a Szentlélek sugallataira, és örömmel élünk a jelen pillanatban. (Sarah)

Elmélkedésre szolgáló kérdések:

Ward Mária kegyelmei közül melyiknek van számomra különösen nagy jelentősége a jelenlegi valóságomban?

Milyen kegyelmet szeretnék ma kérni az Úrtól?

Ward Mária a hétköznapi dolgok asszonya volt. Nem törekedett semmi rendkívüliire, két lábbal állt a földön. Nehéz volt az útja. Folyamatosan kereste és meg is kapta a világhoz tartozó minden egyes lépésnél - és hálás volt érte. Megtanulta, hogy „mindent Isten kezéből fogadjon el, és mindenben egyedül Őt keresse” (FÉ 48). Derűlátása folyamatosan megújult abban a bizalomban, hogy „Isten irányítja és vezeti az igazakat, még akkor is, ha nekünk másként tűnik” (3. MW beszéd). Úgy járta végig az életét, hogy észrevette, hol lehet jót tenni - és azt jól tette. Isten akaratát mindent átfogó erőként szeretve kitarthatott a hűségben, és nem tévesztette szem elől a célt. Nem engedte, hogy a nehézségek az útjába álljanak. Élete végén, amikor munkájának romjai között haldoklott, arra buzdította társait, hogy örömmel dicsérjék Istent (Vita E). Az örökkévalóságot megpillantva megígérte, hogy segíteni fog nekik, „ha Isten helyet ad [neki] a mennyben” (Vita E).

Ward Mária valószínűleg soha nem gondolta volna, hogy szentté avatják. Követői azonban tisztában voltak értékével, és az 1909-es alapítóként való elismerést követően azonnal megkezdték a munkát. Akárcsak Mária erőfeszítései intézetének jóváhagyásáért, hosszú, fáradságos út következett, amelyet megszakítottak a világháborúk, beleértve a Vatikán „titkos aktáinak” vizsgálatát, mindazzal együtt, amit mondott és írt, valamint amit róla mondtak és írtak. A Vatikán teológiai és történelmi bizottságai által végzett vizsgálat megtisztította az utat, hogy 2009-ben "Isten Szolgáijává", majd az Intézet születésének 400. évfordulóján "tiszteletreméltóvá"

nyilváníttassék. A boldoggá avatás és végül - reményeink szerint - a szentté avatás felé vezető út utolsó előtti szakaszához egy olyan „csodára” van szükség, amelyet abban az egyházmegyében vizsgáltak és igazoltak, ahol a „csoda” történt. Jelenleg itt tart az utunk. Ha a „csoda” átmegy ezen a szakaszon, akkor ugyanez az ügy a Szentek Ügyeinek Dikasztériumához kerül. Ha itt sikerrel járunk, Ferenc pápa számára lehetővé válik, hogy Ward Máriát „boldoggá” nyilvánítsa. Miközben e cél felé haladunk, hisszük, hogy „Istennek mindenre megvan a maga ideje” (Levél, 1625). Mindazonáltal tartozunk azzal az előttünk járt csodálatos nőknek és azoknak, akik utánunk jönnek, hogy mindent megtegyünk azért, hogy ez minél hamarabb megvalósulhasson.

Mária Isten órájára váró asszonyként, a hétköznapi dolgok szentjeként járta az útját. A hétköznapi dolgok - pl. az iránta világszerte végzett ima és áhítat, különösen Családja és az egyház prelátusai részéről - hozzájárulnak ahhoz a folyamathoz, hogy Ward Máriát boldoggá és idővel szentté avassák.

Elmélkedésre szolgáló kérdések:

Hogyan hat rád Ward Mária hétköznapi dolgok szentjeként való megnevezése?

Az idők milyen jeleivel hív téged ma Mária, hogy indulj vele együtt, hogy jót tehess?

Hol állsz te, mint egyén, közösség tagja, tartomány/régió, barát/társ vagy munkatárs Tiszteletreméltó Ward Mária ügyének előmozdításában?

Ward Mária társnői számára a Remény Zarándokainak lenni több, mint életmód.

Jane CJ nővér arról a „kegyelemről” beszélt, hogy az Igaz Lelket DNS-ünknek tekintjük, a prizmának, amely által élünk, amely a négy különleges kegyelmet alkotja: Szabadság, Igazságosság, Őszinteség és Öröm”. Zarándokok vagyunk Ward Mária nyomdokain, a remény zarándokai: a béke, az igazságosság, a szolidaritás, az őszinteség és az egyenlőség reményében.

Ward Mária társnőiként Szent Ignác és Ward Mária nyomdokain járunk. Mindannyian máshonnan indulunk, és más utakon járunk, de a vágyakozásunk, a célunk és a Jézus Krisztussal való egyre mélyülő kapcsolatunk mindannyiunkban

közös.

Ezt a reményt megosztjuk egymással, és elvisszük azoknak az embereknek, akikkel utunk során találkozunk. Készek vagyunk ezt a reményt terjeszteni. Tudjuk, hogy Isten igazságos és békés országa itt van és terjed a jóakarató emberek között.

Így Ward Mária társnőinek 1609 óta egyre bővülő köre az otthonunkká vált, és ez egyúttal az a hely, ahol „élünk, mozgunk és létezzünk” [ApCsel 17:28]

Zarándokokká váltunk – a 21. századi emberek zarándokok.

Utazunk... ott, ahol vagyunk, a világba, a misztériumba.
Sokféle úton... a Golgotára vezető úton, Emmauszba, hazafelé, a
Templomba, Damaszkuszba, az Egyenes utcába, a munkahelyre.

A munka fontossá vált.

Együtt utazunk, vagy magányosan, találkozunk, elválunk,
néha különböző utakat kell járnunk.

Mozgásban vagyunk.

Mozgunk csoportokban, mozgunk párban, mozgunk egyedül.

A 21. századi emberek zarándokok, akik másként zarándokolnak.

Amit magunkban hordozunk, az különböztet meg és egyesít minket.

Macarena délre jött, zarándokolni, utazni, megállni, jó hírt hozni a jövőről,
illatos hírt, amire a világnak szüksége van.

Ebben rejlik a mi reménységünk, hogy felismertük zarándok identitásunkat,
és hogy bármit is bíznak ránk,

amit magunkban hordozunk, azt valahová el kell vinni,
vagy mélyen önmagunkba, vagy messzire ki a világba.

A világnak szüksége van az illatunkra, szüksége van a balzsamunkra.

Ez egy bátor zarándokút lesz.

Tudni, hogy mikor kell sétálni, mikor kell futni,
mikor kell megállni, mikor és mit kell enni,
mikor kell aludni, mikor kell kinyújtani a kezünket,
mikor nem kell semmit tenni.

Napról napra, lépésről lépésre, vagy lépésenként,
vagy ugrándozva, de haladni.

Ferenc pápának igaza van - Ward Máriának mindig is igaza volt,
Társai vezetnek tovább,

Vezess minket Ward Mária, vezess minket!

Elmélkedésre szolgáló kérdések:

Mi fogott meg téged?

Mi történik benned, amikor ezeket a szavakat hallod?

*Hogyan inspirálja az Igaz Lélek az életedet és a
küldetésedet?*

8. nap

január 30.

Ward Mária - Zarándoklat az Eggyé válás felé

Ward Mária halála után követői kihívásokkal teli és váratlan helyzetben találták magukat. Jelentős nehézségek és kétségek merültek fel. Ugyanakkor komoly lehetőségek nyíltak arra, hogy megosszák a remény üzenetét, amely karizmánk, és Jézus evangéliumának oly központi eleme. A Lélekre való ráhangolódás olyan nőket vezetett közéjük, mint Mary Poyntz, Frances Bedingfield és Teresa Ball, akik új alapokat teremtettek, elhagyták a biztonságos és megszokott környezetet, és más kultúrákban, más országokban tették a dolgukat.

1900-ban Gonzaga Barry, az IBVM ausztrál tartományának alapítója Rómában találkozót szervezett az összes Ward Mária közösség számára. Ezt követően számos találkozóra került sor – a CJ német nyelvű ágai 1953-ban egyesültek, három önálló ír IBVM csoport csatlakozott újra Rathfarnhamhoz: Omagh 1934, Navan 1969 és Fermoy 1987. Az akkor már három ág általános főnöknőinek első találkozójára 1983-ban került sor Rómában - Frederica Boyle (Észak-Amerika), Immolata Wetter (Római ág) és Agnes Walsh (Loretói ág). 2003-ban az észak-amerikai ág újra egyesült az ír ággal. Noelle Corscadden és Jane Livesey vezetésével a CJ és az IBVM folytatta a zarándoklatot, és minden tagot meghívtak egy elmélkedő, megismerő folyamatba. Az elkötelezettség gyümölcse mindkét Általános Rendi Gyűlés egyhangú IGEN-jében csúcsondott ki, hogy a javasolt egyesülés felé haladjunk, hogy együtt járjunk egy zarándoklaton, ahol nemcsak a cél, hanem az út minden lépése egy szent tér, találkozás az Úrral, aki maga az Út. Ő vezet minket az örömteli, ám kihívásokat elének állító utakon.

Az ismeretlen vizeken való navigálás azt jelenti, hogy elfogadjuk a bizonytalanságot a kihívások kezelése, valamint a meglévő módszerek adaptációja és átalakítása során. Jelenleg a két vezetői csoport a bizalom és a kétségek folyamatában vesz részt moderátoraival. Világosan tudjuk, hogy az egyesülés Istentől ered és Istentől való. Zarándokként igyekszünk hallgatni a Lélekre, aki segít nekünk kiválasztani, hogy mi a legjobb. A CJ-nek és az IBVM-nek egyaránt sajátos kultúrája van, bizonyos hasonlóságokkal, de nyilvánvaló különbségekkel is. Elégé erősek az alapjaink eredetünkben ahhoz, hogy

szeretettel tekintünk a felmerülő kérdésekre. A beszélgetéseink legtöbbször nyíltak és őszinték, olykor azonban feszültségek is vannak. A gyakorlati kérdések aggályok és félelmek felé mozdíthatnak bennünket. Arra vágyunk, hogy egyesítsük a két kultúrából a legjobbat, hogy egy új „harmadik út” testesítse meg MW/Ignáci örökségünket egy olyan kortárs modellben, amely megfelel a folyamatosan változó 21. századnak. Ez a közös zarándoklat lehetőség az újragondolásra és az új megszületésére.

Amikor mindkét oldalon mélyen őrzött hagyományaink és struktúráink megkérdőjeleződnek, amikor jogos, de egymással versengő nézőpontok merülnek fel, a segítők támogatnak bennünket abban, hogy megkülönböztessük a valódi értékeket a történelmi gyakorlatoktól. Segítenek a kérdések újragondolásában. Ráébredünk, hogy kísérletekre, új felfedezésekre és kiigazításokra van szükség. Néha nehezen értjük meg helyzetünk változó természetét, amely nem világos és nem feltérképezett. A Lélek erejében azonban arra törekszünk, hogy új utakat dolgozzunk ki küldetésünk megélésére, mint két vezetői csapat, akik eggyé válnak. Ez időnként kockázatos és ijesztő, és személyes szellemi és szívbeli változásokat igényel, de mindenekfelett ott van az a szilárd meggyőződés, hogy arra vagyunk hivatottak, hogy eggyé váljunk. Fogadjuk el ezt, és bízunk mélyen abban, hogy Isten lépésről lépésre vezet minket.

A spirituális utazás, amelyre világszerte minden tagunk elindult ezen a héten, megnyit minket, hogy azonosítsuk azokat a területeket személyes életünkben, közösségünkben, tartományunkban/régióban, ahol változásra van szükség. Egy ilyen folyamat magában foglalja a lelki élet és az átalakulás dinamikáját, amely veszteségeket, bizalmat, sőt halált és feltámadást is jelent. Jézus mondja: Ámen.

Elmélkedésre szolgáló kérdések:

Közös identitásunkban gyökerezve, őszintén nyitottak vagyunk-e arra az újdonságra, amely az Eggyé válásunk folyamatából fakad?

HIMNUSZ A 2025-ÖS JUBILEUMI ÉVRE
A Remény Zarándokai

Mint a láng, úgy lobog reményem, szálljon fel hozzád énekem:
Az örök élet forrása, az élet útján benned bízom.

Minden nemzet, nyelv és nép világosságra talál a te Igédben.
Szétszórt, törekeny fiak és leányok otthonra találnak drága Fiadban.

Mint a láng, úgy lobog reményem, szálljon fel hozzád énekem:
Az örök élet forrása, az élet útján benned bízom.

Gyengéd és türelmes Istenünk, reménység hajnala,
te mindenkiről gondoskodsz.
Ég és föld újjáteremtődik a felszabadító Élet Lelke által.

Mint a láng, úgy lobog reményem, szálljon fel hozzád énekem:
Az örök élet forrása, az élet útján benned bízom.

Emeld fel tekinteted, fordulj szembe a széllel,
mert Istenünk az időben megszületett.
A Fiú emberré lett érted és sokakért, akik megtalálják benne az utat.

Mint a láng, úgy lobog reményem, szálljon fel hozzád énekem:
Az örök élet forrása, az élet útján benned bízom.

A himnusz meghallgatásához kattints a linkre

<https://youtu.be/wJRDWJRkGak?si=tHGgC7fCuqEG9p8->

Eredeti szöveg: Pierangelo Sequeri Zene: Francesco Meneghello

